

DELOVNI
KOLEKTIV
TEKSTILNE
TOVARNE

MELKA

čestita vsem delovnim lju-
dem in kolektivom mesta
Celja ob DNEVU VSTAJE
slovenskega naroda in k
Prazniku našega mesta

SLEDEČ SLAVNI TRADICIJI
22. JULIJA USTVARJAMO
NJEGOVE SVETLE CILJE —
SOCIALIZEM TER ČESTITAMO
OB TEJ POMEMBNI OBLETNICI
VSEM DELOVNIM LJUDEM CELJA

DELOVNI KOLEKTIV
TOVARNE ORGANSKIH BARVIL
"TOB"

HEROJSKI DNEVI SLOVEN-
SKEGA NARODA - VODILO
NAŠE SEDANJOSTI
IN BODOČNOSTI

DELOVNI
KOLEKTIV
TOVARNE
PERILA
TOPER

Naj živi 22. julij!

DELOVNI KOLEKTIV
TRGOVSKEGA PODJETJA
OKRAJNE ZADRUŽNE ZVEZE CELJE

„Vina“ - Celje

čestita vsem delovnim ljudem k
Dnevu vstaje

Celjanom pa k
Prazniku Celja

z največjimi željami, da čimprej ustvarimo
svetle cilje, ki jih je načrtala naša revolucija!

CELJSKE BODICE

ČUDEN TIČ

Po Celju krili čuden tič,
ki redkokdaj kaj več od nič
ima denarja...
a zdaj si zmisli: rad bi dal
za neko takso pol od nič,
se pravi, četrtino honorarja...

KADROVSKA POLITIKA

Dekle s primerno priporoko v žepu
(ponižno in marljivo kakor pišče)
predstavi vsemogočnemu se šefu
in skromno dè, da prvo službo išče.

»Strokovno« šef presodi jo od pet
pa do temena in z rameni zmigne:
— To ni dekle, ob kakršni razvnet
bi čakal, da se krilo nad kolonom dvigne.

Molče dekle zapuša kruto »rezidenco«,
saj razočarana je v dno srca.
V skrbeh za svojo eksistenco
za knjigo »O lepoti« zadnje solde dá.

Kaj dobri rédi? Važna nič ni pasana diploma,
saj jutri cipa dražestne postave
sprejeta bo — čeprav bo prazne glave.
(Če šefu v juho kdo ne strese — broma)

KOLEKTIV
HOTELA,
RESTAVRACIJE
IN KAVARNE
EVROPA

čestita delovnemu
ljudstvu k

*Prazniku vstaje
in Dnevu Celja*

Cenjene goste opo-
zarjamo, da je v vrtni
dvorani vsako sredo,
soboto in nedeljo
* P L E S *

FILMSKO ŽIVLJENJE

Dve vrsti komike — dva svetova

Celjska filmska publika je imela ne-
davno priliko videti dve filmski ko-
mični stvaritvi: Festival Charlesa Cha-
plina in domačo Občinsko dete pro-
dukcije Avala filma.

Nušičevega bistva Občinsko dete tudi
na platnu ni izgubilo; v njem je prišla
na površje prav njegova osnovna zna-
čilnost: težnja po zunanjem efektu, ki
zagotavlja uspeh na prvi mah, kateri
pa se pridružujeta njegova jedka pro-
dornost in smisel za odkrivanje in sme-
šenje družabnih fint in vseh tistih
drobnih spletkarskih nagibov, ki so
nujno potrebni za dosego uspeha v
Nušičevi dobi. Ravno to zadnje ga je
storilo družbenega kritika ter mu za-
gotovilo trajnost v srbski književnosti.
Seveda pri Nušiču ne smemo pričako-
vati molierjevskih občečloveških potez,
vključ temu pa ume srbski komedio-
graf tudi brez nje dati svojim delom
žar muje, vzrok, navdih in mik duho-
vite risbe značajeve.

S svojimi deli je dal Nušič pečat
svojemu času in ga obsodil kot dobo
zlorabljanja človeških načel za nize-
ke nagibe. Občinsko dete je vsekakor
zgodovinski dokument v visokem smi-
slu, ki so ga igralci Avala filma odlično
podoživeli. Vendar se v slovenskih ki-
nematografih predvaja s prevodom, ki
je vse prepogosto zgrešil bistvo srbs-
skega teksta. Prav bi bilo, da bi bili
poverili prevajanje filmskih tekstov v

Ali so se na Bermudih zastopj pripravljali

Veliko so po svetu govorili in pisali
o Bermudski konferenci, kjer naj bi se
veliki trije pomenili o skupni politiki
treh velesil v sedanjem političnem ob-
dobju. Odvisna bermudska vlada se je
z veliko vneto pripravljala na ta do-

sestali zunanji ministri Amerike, Fran-
cije in Velike Britanije. Ker nekateri
krogi menijo, da je ta konferenca na-
domestilo za bermudsko, drugi pa zo-
pet, da je to bermudska konferenca v
malem, svet še danes ne ve, če bo

Slika prikazuje pristanišče mesta Hamiltona na otoku Veliki Bermuda

godek, ker si je obetala lepe dohodke.
Poleg treh predsednikov vlad in njiho-
vih spremstev, neizogibnih novinarjev
in reporterjev so pričakovali tudi ve-
liko število radovednežev, ki jih tišči
denar. So namreč ljudje na svetu, ki
so se že naveličali vrtljive sreče v
Monte Carlu, ki jim je romantičnost
tihomorskih otokov in njih eksotičnost
odveč, pa si iščejo zabave v ozračju
politične razburljivosti.

Odlaganje konference je šlo v nedo-
gled. Najprej Francozi niso vedeli, koga
bi poslali, ker so bili cele tedne brez
vlade, potem je zbolel britanski premier
minister Churchill.

Novi dogodki v Nemčiji, Čehoslova-
ški, Poljski, Madžarski, obotavljanje na
Koreji, nejasnost v Indokini, nesoglasja
okoli Sueza in nenadne spremembe v
sovjetski politiki so narekovale, da so
pohiteli. V Washingtonu so se na hitro

obetana konferenca rojena ali ne.

Zdaj še nekaj o Bermudih.
Bermudske otoke je odkril španski
pomorščak Juan Bermudez. Od leta 1609
je otočje angleška kolonija. Angleži so
jih prevzeli 99 let potem, ko so bili od-
kriti. Vsi otoki skupaj merijo 54 kva-
dratnih kilometrov. Največji med njimi
je Veliki Bermuda, ki meri 39 kvadrat-
nih kilometrov. Po podatkih iz leta 1948
je otočje štelo 37.000 prebivalcev. Naj-
večje mesto je Hamilton, ki šteje 3500
prebivalcev. Od 360 otokov, ki jih
»premore« otočje Bermuda, je pretežna
večina nenaseljenih. Nekatere od teh
imajo v uporabi Amerikanci kot po-
morske baze. Otok ima 35 km železniške
proge. Prebivalstvo živi od ribolova,
poljedelstva, predvsem od zelenjave,
največ dohodkov pa jim prinese turiz-
em. Otočje vladata izvršni in zakonodajni svet, ki ju imenuje angleška
kronska vlada.

Po vseh teh podatkih, ki dokazujejo,
kako majhna je ta »odvisna država«,
nam bo jasno, da se na Bermudih ču-
tijo prikrajšane, če obetane konference
ne bo.

Preboldčani protestirajo

V uredništvo našega lista je prihitela
toča člankov in protestov okoli kritike
»Celjskih grofov«, ki je z njimi go-
stovala gledališka družina »Svobode«
iz Prebolda na Gornjskem. (Objavljena
je bila v »Savinjskem vestniku dne 27.
junija t. l.)

Vseh teh stvari — razumljivo — ni
moči objaviti; navajamo glavne misli.
Fric ugotavlja, da je kritika neutem-
eljena in je zaskrbljen, češ da je s
tem »zavrnjeno njihovo nadaljnje de-
lo.«

Juhart trdi, da je bila to ena naj-
boljših predstav na Gornjskem in da
je te misli pretežna večina gledalcev.

Bukovec in Toplišek sta prišla do za-
ključka (pismo je obširno, zato nava-
jamo le glavne misli — op. ur.), da je
bila kritika pisana v grobem, žaljivem,
neobjektivnem tonu in vrhu vsega še
nelogična... lahko jo je pisal samo
kakšen študent, ki je v šolski klopi pr-
vič slišal nekaj o gledališki umetnosti
ter videl nekaj dram v Celju in Ljub-
ljani...» Dalje govori pismo o tem, da
ni mogoče presojati z istimi merili gle-
dališka dela poklicnih igralcev in ama-
terjev. Zahtevata nepristransko kritiko,
tako, ki ne bi le rušila, temveč hkrati
tudi gradila.

Sodeč po teh pismih je bilo tisto kri-
tično poročilo pristransko in laično,
vendar je taka tudi večina teh pisem,
ki ugotavlja samo sijajen uspeh, nič
pa ne pove o tem, v čem se ta uspeh
dejansko zrcali.

Možno je seveda oboje. Možno je, da
je bila igra odlično odigrana in možno
je tudi, da ne. Kakor je bil neobjektivi-
ven pisec kritike v tem, ko je bil brž-
kone preveč zahteven, tako so neob-
jektivni tudi avtorji teh pisem v tem,
ko so bržkone premalo kritični.

Za zaključek pa je treba reči, da je
že sama uprizoritev »Celjskih grofov«
na podeželskem odru uspeh in to tem
večji, čim bolj imamo pred očmi trud in
prizadevanje ter napore, ki jih ta drama
zahteva.

Uredništvo

IZ VITANJA

Sofer Kmetijske zadruge Vitanje je
vozil »Unimog« S-5046, last te zadruge.
Na cesti Vitanje-Fužine se je zvečer
zaletel z avtom v telefonski drog in
ga podrl. Vozilo se je prevrnilo. Sofer
je bil menda vinjen, pa tudi vozil je
prehitro na ovinku. Škoda, povzročena
na avtomobilu, je precejšnja. Sofer se
bo moral zagovarjati pred sodiščem.

GRADITEV SUŠILNICE

Kmetijska zadruga v Gorenjah se je
odločila, da bo zgradila moderno sušil-
nico za hmelj. Ker so potrebne pred-
priprave dokončane in načrt odobren,
zato se bo z gradnjo v teh dneh pričelo.
Tako bo sušilnica poleg lepega zadruga-
nega doma nova pridobitev za Gorenje.

Rapsodija otožnosti

Ze dalj časa smo žrtve povprečnih in
osladnih ameriških pa tudi avstrijskih
filmov, ki jih moramo spriču pomanj-
kanja naših domačih in spriču smotra,
ki ga film sploh ima, prebavljati tako
ali drugače. V naših kinematografih že
dolga leta odvijajo in zvijajo filmske
trakove, ki nam le redkokdaj projicir-
ajo na platno kak umotvor, ki bi bil
zares nadpovprečna stvaritev in ne —
kakor se temu pravi — nič kaj prida in
zdolgočasena plaža.

Med ameriškiimi filmi, ki smo jih
zadnje čase gledali v Celju, smo morali
požreti marsikak kosmat pa spet oskub-
ljen zmazek, česar pa smo — na srečo!
— vajeni in nas zato dober film že kar
preseneti.

»Rapsodija otožnosti« obravnava živ-
ljenjsko pot ameriškega skladatelja G.
Gershwin (1898-1937), toda spet po
hollywoodskem kalupu, kajti prav ta
kalup je to pot prikrotil nekoliko po
svoje. Navsezadnje nas to niti ne moti,

ker je bistvo tega filma — glasba in ta
je pristna in občutena ter nam nudi
dovolj užitka.

Odlika tega filma je nemara prav
tu, se pravi, v posredovanju tega izra-
za, ki je vtisnil celotni ameriški glasbi
svojstven pečat. V to glasbo je ge-
nialni preseljenec — ruski Zid Gersh-
win ujel ameriški predmetni svet in
ji vdihnil ves žar ljudskega optimizma
ter ustvaril umetnost, ki nosi neizbrisni
pečat globokega humanizma.